

Leidit Rafissa

Nro 2/2018

- Lea Lahti – autoharrastus elämäntapana
- Museoleidit Virossa
- Naisten Autobiiliäjäjä
- NAK Classic Motorshow'ssa

Kuluneen vuoden ajokausi jäänee monille meistä mieleen kaikkien aikojen autoilukesänä. Olemme saaneet nauttia harvinaisen hyvästä autoilusäästä. Kirjoittaessani tätä palstaa viileys on selättämässä syksyn aurinkoiset päivät. Epäilemättä saamme pian taas lukea otsikoita siitä, miten lumi pääsee yllättämään autoilijat. On siis aika huolehtia klassikkoajoneuvot ansaituille talviunille.

Ilmatieteen laitoksen mukaan vuoden 2018 touko-elokuu oli koko Suomen mittauksien lämpimin sekä yksittäisillä säähavaintoasemilla että koko maan keskiarvona. Sää onkin todella suosinut Naisten Automobiiliklubin tapahtumia tänä kesänä. Näin lämmin kesä toistuu kuulemma Suomessa keskimäärin 20-30 vuoden välein! Avoautoilukeli alkoi jo toukokuun alussa Classic Motorshow'ssa Lahdessa. Myöhemmin heinäkuussa Naisten Automobiiliajojen aikaan sää oli jo miltei tukahduttavan helteinen, kun vierailimme kulttuurikohteissa Itä-Uudellamaalla.

Naisten Automobiiliajoissa toteutettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa kirjallinen palautekysely. Kun järjestelytoimikuntaan kuuluvat ajokunnat poistetaan kantaluvusta, niin noin kolmannes ajokunnista vastasi kyselyyn. Tapahtumalle annettiin kokonaisarvosanaksi 8,7. Palautteiden mukaan parasta tapahtumassa oli erilaiset kulttuurimiljööt, reitin idylliset maaseututieosuudet sekä mukava yhdessäolo. Erityisesti Malmgårdin kartanokierros kreivi **Creutzin** johdolla sai kiitosta. Rakentavaa palautetta annettiin tapahtuman aamiaisjärjestelyistä ja hieman liian pitkästä aikavälistä aamiaisen ja lounaan välillä. Helteinen sää uuvutti osaa osallistujista, mikä on tietenkin ymmärrettävää. Palautelomakkeessa pyydettiin myös alue-ehdotuksia ensi kesän ajoihin ja esiin nousi kaksi tasavahvaa suosikkia: Forssan/Tammelan alue sekä Lopen alue. Tästä on hyvä jatkaa suunnittelua. Tervetuloa mukaan ajotoimikunnan työskentelyyn ja vaikuttamaan ensi kesän ajotapahtumaan!

Naisten Automobiiliklubin hallitus kokoontuu vielä joulukuussa, tällöin päätetään vuosittaisesta hyväntekeväisyyslahjoituksesta vuosikokouksen ohjeistuksen mukaisesti. Samalla päätetään myös vuosikokouksen ajankohdasta. Jo nyt ensi vuoden tapahtumista on tiedossa seuraavat päivämäärät: Lahden Classic Motorshow 4.-5.5.2019 ja Naisten Automobiiliajot naisten viikon sunnuntaina 21.7.2019.

Kiitokset Naisten Automobiiliklubin jäsenille aktiivisuudesta, oli ilo tavata teitä kesän tapahtumissa. Toivotan kaikille Leidit Ratissa -lehden lukijoille mukavaa loppuvuotta ja rauhaa joulun odotusta!

Tanja Virtanen-Leppä

Leidit Ratissa

Julkaisija:

Naisten Automobiiliklubi ry

Yhteystiedot:

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi
040 562 0465

Vastaava toimittaja:

Anitta Pellinen

Toimituskunta:

Tanja Virtanen-Leppä
Lea Lahti

Avustaja tässä numerossa:

Markku Pellinen

Ulkoasu:

Tiina Lemmola
tiina1965@gmail.com

Kansikuva:

Antti Vähälä

Seuraava lehti ilmestyy
huhtikuun lopussa.

Aineistot: 12.4. mennessä:

leiditratissa@
naistenautomobiiliklubi.fi

Kannatusilmoitusten

hinnat, alv. 0 %

1/1 sivu	160 €
1/2 sivua, pysty/vaaka	120 €
1/4 sivu, pysty	80 €
1/8 sivu, vaaka	60 €
1/16 sivu, vaaka	(maksuton, jäsenille)

www.naistenautomobiiliklubi.fi/23

Kun ystävättäret matkustavat neljän päivän matkalle Vi-roon, saattaisi olettaa ohjelman koostuvan shoppailus-ta, hemmotteluhoidoista tai kulttuuririennosta. Mutta eipä koostu, kun naismobilistit ja automuseoleidit **Lea Lahti** ja **Leila Suutarinen** ovat reissun päällä. Ohjelmaan kuuluvat silloin auto- ja moottorimuseokäynnit, paikallisten harrastajien autotallikierrokset sekä klassikko- ja harrasteajoneuvojen ko-koonnutumiset. Tällaiseen matkaohjelmaan mekin pääsemme nyt kurkistamaan.

Lea Lahti kuuluu Leidit Ratissa -lehden toimituskuntaan ja kir-joiittaa myös muihinkin lehtiin kiinnostavia artikkeleita kanssa-harrastajista. Nyt on korkea aika esitellä lukijoille Lea itse – mo-nipuolinen mobilisti ja oikea monitoiminainen, opettaja, ohjaaja, käsityöyrittäjä ja toimittaja. Autoharrastuksesta on tullut Lealle ja puolisolleen **Antti Vähälälle** kokonaisvaltainen elämäntapa.

Tässä vuoden viimeisessä numerossa on tuttuun tapaan artik-kelit Naisten Automobiiliajojen kesäisistä tunnelmista ja NAK:n osallistumisesta Classic Motorhow'hun. Jos itse et päässyt pai-kalle, välittyvät teksteistä ja kuvista näiden tapahtumien tunnel-mat.

Mukavaa loppuvuotta. Lukemisiin ensi keväänä!

Anitta Pellinen
vastaava toimittaja

VERTAILUVOITTAJA

PARHAILLA HERKUILLA

**SAFETY PACK -
turvavarusteet**

vain **390 €**

Safety Pack -turvavarusteet sisältää mm. törmäysvaarahälyttimen ja hätäjarrutustoiminnon, kuljettajan vireystilan valvonnan, kosketusnäytön, Apple Car Playn, automaattiset kaukovalot, sadetunnistimen, automaattisen ilmastoinnin sekä peruutustutkan

YKSILOLLINEN CITROËN C3

C3 PURETECH 82 FEEL JA SAFETY PACK

166 €/kk* tai **16.832 €** Sis. tk 600 €

**INSPIRED
BY YOU**

CO₂-päästöt 133 g/km (uusi mittaustapa), kulutus 5,9 l/100 km. **Safety Pack -varuste-edun arvo jopa 1 400 €.** Citroën C3 on Moottorilehden 10/2017 pikkuautovertailun voittaja.
*Rahoitus esimerkki: Citroën C3 PureTech 82 Feel, hinta 16 831,63 € (sis. toim. kulut 600 € ja Safety Pack -varusteet 390 €), käsiraha 1 400 €, sopimusaika 60 kk, kk-erä 166 €, luoton määrä yht. 15 427 € (sis. perustamismaksun 0 €), viimeinen suurempi erä 7 000 €. Kuukausierä sisältää koron 1 %, perustamismaksun 199 € ja käsittelykulun 9,9 €/kk. Luottokustannukset yhteensä 1360,70 €, todellinen luottohinta 18 187,86 € ja todellinen vuosikorko 2,44 %. Rahoitus edellyttää hyväksytyn luottopäätöksen ja kaskovakuutuksen rahoitusturvalla. Palvelun tuottaa OP Autorahoitus, Helsinki. Safety Pack -tarjous koskee Citroën C3 PureTech Feel -mallien uusia asiakastilauksia. Ei voi yhdistää muihin tarjouksiin. Kuvan auto erikoisvarustein. Tarjous voimassa 16.11.2018 asti.

PAIKALLISTA AUTOKAUPPAA 35 VUOTTA!

VIHDIN AUTOTALO OY

Ratatie 2, 03100 Nummela • Automyynti puh. 09 2252 0710 • Huolto puh. 09 2252 0715
Myynti arkisin 9–18, la 10–14 • Huolto ja varaosat arkisin 7.30–17.00 • www.vihdinautotalo.fi

Naisten Automobiiliajot 2018

Strömfors – Malmgård – Prestbacka

Lähtöpaikalla Strömforsissa.

Järjestäjät Tanja Virtanen-Leppä (vas.) ja Sari Juutilainen ottivat ilmoittautumiset vastaan.

Naistenviikon sunnuntaina 22.7. aurinko paistoi, leidit säteilivät ja autot kiilsivät. Ajokunnat olivat panostaneet tunnelmaan, kiire jätetty taakse ja odotukset mukavasta päivästä mielessä.

Aamiaiseleganssia Pajakahvilassa.

Iloiset osallistajat Sture Engström ja Aila Valkila

Thelmat ja Louiset

Aamiainen ja lähtö Strömforsin ruukilla

Ilmoittautumisen jälkeen nautimme aamiaisen Strömforsin ruukin Pajakahvilassa Ruotsinpyhtäällä. Osallistujilla oli myös mahdollisuus tutustua Strömforsin museoon ja kirkkoon. Naisten Automobiiliajoissa vintagepukeutuminen kuuluu asiaan, siksi järjestäjät olivat sopineet samassa kiinteistössä toimivan Pin-up Garagen kanssa mahdollisuudesta käydä pikameikissä ja -kampauksessa ennen ajoa. Jotkut tähän tarjoukseen olivatkin tarttuneet ja stailauttaneet itsensä autonsa aikakauden mukaan. Suurin osa kuitenkin oli laittautunut omin konstein. Muutamalla vilkaisulla saattoi huomata ajokuntien valmistautuneen hienosti oman mobiilinsa tyyliin. Myös erilaiset teemat olivat esillä. Muun muassa hämeenlinnalainen naisporukka oli liikkeellä **Riitta Virtasen** 1966 vuosimallin Ford Thunderbird Convertible -avoautolla "Thelma ja Louise"-tyyliin. **Jessica Juhola** Vääkysystä puolestaan osallistui ajoon vuoden 1983 DeLoreanilla "Paluu tulevaisuuteen" -elokuvan innoittamana kartturinaan "hullu proffa" **Olli Mäkisalo**, Jessican puoliso. Huomiota herätti myös vuoden 1965 laivamaisessa Cadillac de Ville -avoautossa lipuva nelikko, joka tuli viettämään hauskaa päivää **Nina Lehtisen** kuljettamana. DDR-Trabantilla olivat yhdessä liikkeellä kolmen sukupolven naiset kuljettajana **Arja-Liisa Varjosaari** Jyväskylästä.

Ajoneuvoista suurin osa oli 1960- ja 1970-luvuilta, vanhin vuodelta 1935 ja nuorin 1988. Naisten Automobiiliajoon osallistui kaikkiaan 31 ajokuntaa.

Ilmoittautumisessa saimme hyvät ajo-ohjeet, jotka Naisten Automobiiliklubin puheenjohtaja **Tanja Virtanen-Leppä** vielä avauspuheessaan kertasi ja lopuksi ohjeisti matkaan sanoen: "Pyydän kiinnittämään huomiota vaaleansinisen johtoautoni Saab 95:n tuoksuun, johon on ajoa varten erityisesti panostettu, eli mansikantuoksuiseen kaksitahtiöljyyn".

Tauko Malmgårdissa, maali Prestbackan Pitokartanossa

Puoli yhdeltätoista lähdimme 70 kilometrin ajoreitille kahdessa letkassa,

Cadillac de Ville -65. Nina Lehtinen, Susanna Ohlsbom, Paula Eskola ja Evelin Wagemans. Nina kertoi, että heräsivät jo varhain aamusta Kouvolan Sippolassa ja kävivät ajoja varten Pin-up Garagessa stailattavina. Hyvältä näyttivät rouvat violetin kukertavassa limusiinissa. Nina on hankkinut auton kuusi vuotta sitten. "Koska itse olen pieni, niin auton pitää olla iso ja onhan V8-moottorin ääni upea, eikö", toteaa Nina. Haaveena on joskus löytää Fiat 127, joka oli hänen ja siskonsa kanssa yhdessä omistama ensimmäinen auto.

Sää oli mitä parhain avoautoille, niitä oli useita tässä ajossa.

Citroën BL 11 Sport Berline -55. Ratissa Outi Palin (kesk.) apukuskina aviopuoliso Esko sekä toisena apukuskina anoppi Liisa. Palinit tulevat Nummelasta. Ajo sujunut tähän saakka oikein hyvin. Outi ajoi eilen Sitikkaa ensimmäisen kerran ja nyt jo kokeneena ratissa toista kertaa, jopa mäkilähtökin onnistuu loistavasti. He ovat osallistuneet moniin muihin ajoihin, mutta Naisten Automobiiliajoihin nyt ensimmäistä kertaa. Outi sanoi, että nauttii kun itse saa nyt olla ajamassa.

joita johtivat Tanjan Saab ja **Sari Juutilaisen** Mercedes-Benz. Mukaan saadut hyvät kartat ja sanalliset ajo-ohjeet olivat tarpeen, jos letka jostakin syystä katkeaisi. Strömforsista suuntasimme Loviisan keskustan kautta Pernajaan ja sieltä ensimmäiseen kohteeseen Malmgårdin kartanolle, jonne saavuimme puolelta päivin. Kartanolla oli parin tunnin tauko. Jakaannuimme kahteen ryhmään. Kartanokierroksen aikana toiselle ryhmälle oli Kartanokahvilassa kahvitarjoilu ja puodista mahdollisuus ostaa tilan tuotteita. Kartanon isäntä kreivi **Henrik Creutz** opasti leidit ajokuntineen Malmgårdin vaiheikkaaseen historiaan, nykytoimintaan sekä itse kartanorakennukseen. Malmgårdin kartano on erikoistunut luonnonmukaiseen viljelyyn sekä luomutuotteiden jalostamiseen. Peltopinta-alaa on lähes 500 hehtaaria. Kartanolla harjoitetaan myös matkailua, oluttuotantoa ja metsätaloutta. Sähköenergia tuotetaan oman kosken vesivoimasta.

Matka jatkui kello 14 kohti Prestbackan Pitokartanoa Askolan Huuvariin, jossa ajopäivän kruunasi päätöslounas. Kartano tarjosi perinteisiä maalaisruokia, jotka ovat valmistettu lähellä tuotetuista raaka-aineista. Prestbacka on Valtioneuvoston suojelukohde ja sillä on Maakuntien Parhaat- laatumerkki. Puheensorinasta saattoi päätellä päivän olleen onnistunut. Ennen kotimatkaa jaettiin vielä arpajaisvoitot ja ajopalkinnot iloisille voittajille.

DeLorean -83. Jessica Juhola ja Olli Mäkisalo ovat hankkineet auton noin 15 vuotta sitten ja se museorekisteröitiin v. 2013. Olli kertoi, että heillä on 13 autoa käyttöautot mukaan lukien, johon Jessica: "Toivottavasti niitä ei ole missään piilossa enää". Aurinkoisesta säästä nauttiva pariskunta osallistui ajoihin ensimmäistä kertaa. Autoa valmistettiin vain pari vuotta, mutta nimi on tuttu kaikille "Paluu tulevaisuuteen" -elokuvista.

Trabant 601 -73. Kolme sukupolvea: Arja-Liisa Varjosaaari, tytär Viivi Bensit ja tyttären tytär Seela Heikkinen. Arja-Liisa tuli Jyväskylästä suurin piirtein suoraan Tuurin kautta. Vantaalta kävi poimimassa jälkikasvunsa aamulla. Kolmas kerta Naisten Automobiiliajoissa. Hienosti koko seurue oli pukeutunut. Tänä kesänä kävivät myös Suur-Saimaan Ympäriajoissa Trabantilla. Miehellä ei kuulemma ole asiaa milloinkaan Trasun rattiin. Rekvisiittana saa toimia.

Marika Salmisen kuljettama Ford 5 E Coupé vm 1935 oli ajon vanhin auto.

Malmgårdin kartanolla

Prestbackan Pitokartano

Datsun 100 A -74. Isä ja tytär Maisa ja Riku Litja ovat vihtiläisiä. Maisa sai autonsa reilut kaksi vuotta sitten. Ajokortti hänellä on kuitenkin ollut vasta puolitoista vuotta. Isä Riku on mobiiliharrastaja, eli jo kotoa on tullut kipinä harrastukseen, mutta v. 2014 olivat katsomassa Naisten Automobiiliajoja Vihdissä ja sieltä tuli halu omistaa oma ajoneuvo. Kahden vuoden aikana mittariin on kertynyt jo 5 000 km.

Triumph Herald 1200 Cabriolet -66. Riina Sundström tuli miehensä Karin kanssa. Pariskunta totesi, että tämä on ainoa ajo, jossa naiset ja vain naiset ajavat. Miesten rooli on olla karttureina. Auto on Riinalle tullut v. 2015 ja on perheen ainoa museoauto, jonka Kari hankki Riinalle 40-vuotislahjaksi. Riina sai valita useista vaihtoehtoista, mutta aina vaan: "Ei, ei, ei ja ei." Lopulta vaihtoehtoiksi jäivät Ford Anglia ja Herald. Kun ollaan brittifani, niin kahdesta britistä Herald pääsi perheeseen.

Prestbackan kartanon salissa lounaalla.

Palkitut leidit.

Asu-ajoneuvopalkinto:

Nina Lehtisen ajokunta & Cadillac de Ville vm 1965

Vanhin auto:

Marika Salmisen Ford 5 E Coupé vm 1935

Kauimpaa tullut:

Arja-Liisa Varjosaari Jyväskylästä Trabant 601:llä vm 1973

Ensikertalainen:

Jessica Juhola & DeLorean vm 1983

Ajon järjestelytoimikunta Tanja Virtanen-Leppä, Sari Juutilainen ja **Päivi Lemmola** organisoivat meille mukavan päivän. Asuajoneuvotuomareina toimivat **Hannele Hatanpää** ja **Anki Kervinen**.

Kiitos kaikille osallistujille ja tervetuloa mukaan taas ensi vuonna, myös ensikertalaiset!

Saab 95 vm 1962 on rekisteröity 7 henkilölle. Testaus alkamassa. Mahtuvatko nämä 7 leidiä autoon?

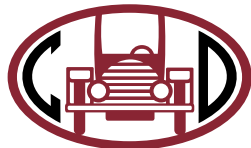

Kyllä todistettavasti mahtuvat!

KLASSIK AUTO OY

Tietävätkö perillisesi harrasteautojesi
todellisen arvon?

Classic Datan sertifioidut
tarkastuspalvelut tuottavat
kirjallisen todistuksen auton
kunnosta ja arvosta.

Sovi tarkastus: Klassik Auto Oy
Puh. 050 302 1116

Classic Data
VALTUUTETTU TARKASTAJA

- Teemme saksalaisen Classic Data -sertifikaatin edellyttämiä kunto- ja arvomäärittelyksiä, kysy lisää.
- Hyödyt osto-, myynti- ja vakuutusilanteissa.

Anssi Juutilainen • www.klassik-auto.fi • 050 302 1116

HB-Automobile
Mobiilihotelli
0400 317 082

LK-PAKKAUS Ky

PROESPEL Oy

Lea Lahti ja Antti Vähälä

Leantti-sähköpostiosoite kuvaa hyvin tämän pariskunnan yhteistä matkaa vanhojen ajoneuvojen ja asusteiden parissa. Tehdään yhdessä, ollaan yhdessä ja nautitaan tuttavien ja hyvien ystävien seurasta niin kotopaikkakunnalla kuin ympäri Suomea. Ei voi puhua yksin vain Leasta tai Antista, vaan yhdessä Leantista.

Vesivehmaalla asuvat **Lea Lahti** ja **Antti Vähälä** ovat monien tunnistamat henkilöt. Jotkut tuntevat heidät ahkerasta osallistumisesta erilaisiin museoautotapahtumiin ja niiden järjestämiseen, mutta ovat he paljon muutakin.

Yhteinen matka alkoi jo alle parinkymmenen ikäisenä 1980-luvun alussa. Moottoripyörällä sekä ensimmäisellä omalla autollaan Ford Escortilla Antti kulki Vesivehmaalta Lean kotikylälle Vuolenskoskelle ja myöhemmin Lahteen, jonne Lea muutti opiskelemaan.

Valmistuttuaan Lea sai työpaikan Lahdesta ja hankki asunnon, ensi alkuun oman ja muutaman vuoden kuluttua isomman yhteisen Antin kanssa. ”Lea asui Lahdessa ja minä vierailin sen verran kun lypsyjen välissä kerkesin”, Antti toteaa. Maatalon työt velvoittivat. Kun Antti ryhtyi kotitilansa isännäksi 1990-luvun alussa, hän kiirehti pankista laina-

papereiden allekirjoitustilaisuudesta Päijät-Hämeen Keskussairaalan synnytysosastolle todistamaan esikoistyttären syntymää. ”Isännäksi ja isäksi samana päivänä”, pariskunta naureskelee.

Museoautoharrastus

Ensimmäisen harrasteauton, Ford 26m Antti osti kesällä 1991. Lean oli kätevä liikkua sillä pienen **Viivi**-tyttären kanssa kesän ajan. Syksyllä Antti vei auton kauempana olevaan latoon jottei ”tarpeettoman” kakkosauton hankinta paljastuisi **Helvi**-äidille. Taktiikka osoittautui ontuvaksi ja ostos paljastui muutamassa viikossa. Varsin pian harrastekalusto kasvoi Ford Escort GT:llä ja farmarimallisella Opel Rekordilla. Metri-Fordin ja Rekordin museotarkastusten myötä liitettiin Päijät-Hämeen Mobilisteihin.

Lea ja Antti tutustuivat **Matti** ja **Marja Eskolaan**. ”Käytiin Matin ja Marjan luona vierailulla, nähtiin hallin täydeltä hienoja autoja ja hyllyt täynnä pokaaleja. He kertoivat lukuisista ajotapahtumista, joihin olivat osallistuneet”, Lea kertoo. ”Silmät suurina, syvän arvostuksen vallassa kuunneltiin näitä pitkän linjan harrastajia silloin 1990-luvun alkupuolella”, Lea muistelee.

Vuonna 1993 kaupunkiasunto myytiin ja muutettiin Vesivehmaalle. Antin äiti muutti rivitaloasuntoon ja veli vasta-

Lea Lahti

– autoharrastus elämäntapana

Väinö ja Aune Lahti sekä tyttäret Leena ja Lea perhepotretissa uuden auton kanssa. Toyota Crown päätyi lopulta 1980-luvun lopulla Leen ja Antin käyttöön. Silloin jo vanha ja ruosteinen kosla oli oiva nuorisokiesi: kuuden hengen autoon mahtui kolme pariskuntaa. Crownilla käytiin Ruotsissa asti.

rakennettuun uuteen taloonsa. Seuraavana kesänä perheen pääluku kasvoi yhdellä kun nuorimmainen, **Leevi** syntyi. Tilan hoito ja karjanpito rajoittivat harrastemahdollisuuksia, mutta pariskunta, ja varsinkin Antti kävi seuraamassa erilaisia ajoja. Vasta sitten kun lehmistä luovuttiin 1999, päästiin vihdoinkin vapaammin harrastamaan. Kalustoa kertyi pikkuhiljaa ja vuosina 2000-2001 navettarakennuksen alakerta muutettiin omien autojen säilytykseen sopivaksi. Lealle valmistui sinne myös käsityöryhtäjän työhuone sekä näyttelynurkkaus.

Samoihin aikoihin lähellä sijaitseva Antin mummola myytiin ja sinne muuttivat mukavat autoharrastajat, **Hannu Hyvärkä** ja **Liisa Veneoja**. Pariskunnat ystäväystyivät ja Hannun entisöimällä tilavalla Nash Ambassadorilla retkeiltiin usein kesäviikonloppuisin. ”Tehtiin eväät, otettiin lapset autoon ja ajettiin milloin Tuusulanjärvelle, milloin Porvooseen tai muuten vaan kruisailtiin sinne minne nokka näytti”, Lea kertoo. Yhdessä suin Lea ja Antti toteavat, että oli kiva katsella, kun Hannu ja Liisa olivat ajotapah- tumissa pukeutuneet ajoneuvon aikakauden tyyliin. Se oli varmaankin ensimmäinen kipinä tuleville toimille vintagevaatekeräilyn suhteen.

Antti osallistui Kotkassa valtakunnallisissa retkeilyajoissa vuonna 2001 entisöinnin laatukilpailuun Ford Escortilla, kädentaitoja kun on. Valtakunnallisiin retkeilyajoihin ja Suur-Saimaan Ympäriajoihin Lea ja Antti osallistuivat ensimmäistä kertaa vuonna 2002.

Kun Matti Eskola luopui museoajoneuvotarkastajan toimesta, hän toivoi Anttia jatkamaan pestiään. Matti ja Marja halusivat varmistaa, että myös Lea antaa luvan museotarkastajan toimeen, sillä museotodistukset kirjoitettiin koneella ja se oli naisten työtä, kuulemma. Todistukset alettiin kuitenkin kirjoittaa tietokoneella tulostaen, eikä ’sihteerin tointa’ loppujen lopuksi tullut.

Vanhojen ajoneuvojen harrastus imaisi mukaansa. ”Tuli oltua Päijät-Hämeen Mobilistien puheenjohtajanakin kahdeksan vuotta 2009-2017”, toteaa Antti. SAHK:n entisöinnin laatukilpailun tuomaristossa on Antti niin ikään toiminut monia vuosia. ”Yhdessä ollaan oltu Jokimaan rompetorin järjestelytehtävissä, etukäteen paperityössä

Talviajotyö. Kuva Anitta Pellinen

Käsityörittäjän näyttelynurkkaus Antin Automuseolla. Kuva Jyrki Mero

Käsin tehdyt kortit ovat yksi esimerkki Lean kädentaidoista.

Kangasalan Classic-ajossa. Kääpiöauto ei ole oma – tällöinen vielä puuttuu.

ja lupa-asioissa ja paikan päällä talkoovahvuudessa”, toteavat he yhteen ääneen.

Antin Automuseo

Autoja kertyi lisää ja syntyi ajatus, että navetan ylisille voisi kunnostaa lisätilaa. Kysyntää oli jatkuvasti myös vuokra-paikoille. ”Kun alakerta aikoinaan valmistui, yritettiin väen vängällä väittää kaikille ihmisille –kun rupesivat sanomaan, että tähän on automuseo – että ei tämä mikään museo ole. Semmoista ei aiota ikinä perustaa”, Lea nauraa. Kun yläkerta alettiin remontoida, tuttava piirsi kuvat ja kirjoitti piirustuksiin ”Antin Automuseo”. Niin se sitten oli. Seuraavana pääsiäisenä Etelä-Suomen Sanomien tapahtumakalenterissa oli ilmoitus Antin Automuseon avoimista ovista. ”Jännitettiin, että tuleeko ketään. Ennen kymmentä aamulla oli jo autojono tunkemassa pihapiiriin, ja oltiin hyvin hämmästyneitä. Kuvittelimme museon kiinnostavan vain harrastajia ja yllätyimme suuresti laajasta kiinnostuksesta”, Lea kertoi.

Työ

Kaikki Lean ammatit ovat liittyneet joko käsillä tekemiseen tai autoihin ja koneisiin. Opettajan, ohjaajan, käsityörittäjän ja toimittajan työt ovat limittyneet joustavasti arkeen kulloisenkin elämäntilanteen mukaan.

Lea on opiskellut kädentaitoja Hollolassa, Raahessa ja Heinolassa. Tämän päivän ammattinimike olisi lähinnä artesaani. Hän on toiminut opettajana kansalaisopistossa ja työvalmentajana nuorten työpajalla. Opetustyön tueksi Lea suoritti kasvatustieteiden perusopinnot etäopintoina Helsingin ja Jyväskylän yliopistoissa. ”En varsinaisesti ole valmistunut opettajaksi, journalistiksi enkä toimittajaksi, mutta kun töitä on tarjoutunut, olen tarttunut niihin innolla”, Lea kertoo. ”Olen ollut onnekas ja saanut tehdä aidosti itseä kiinnosta-

Vintagevaatteiden myynti on harrastus, ei bisnes. ”Motiivina isompien erien ostamisessa on ollut, että on voinut valita itselleen parhaat päältä ja saanut monta itselle sopivaa hienoa asua. On aina hienoa nähdä kuinka vaate ja uusi löydöstään ilahtunut omistaja kohtaavat - on hän sitten mobilisti tai muuten vaan vanhoihin vaatteisiin tykästynyt henkilö”, toteaa Lea. Kuva Anitta Pellinen

Naisten Automobiiliajojen 2012 järjestäjät Birgitta Peri ja Lea. Kuva Anitta Pellinen

vaa työtä.” Opetustyötä Lea on nyt tarkoituksella vähentänyt, arki-iltojen tunnrit ovat saaneet jäädä kokonaan pois ja ohjelmassa on vain viikkonloppukursseja.

Lapsien ollessa pieniä iltapäivätoiminta työtä sopi hyvin. Aamulla sai lähettää lapset kouluun ja iltapäivälläkin voi useasti olla kotona valvomassa läksyjen tekoa”, Lea toteaa tyytyväisenä. Aikataulut kyllä välillä paukuivat, kun omien tuntien lisäksi tuli sijaisuuksia sairauslomalle joutuneille kollegoille.

Artikkelien kirjoittamisesta Klassikot- ja Vanhat Koneet -lehtiin on tullut yksi sivutoimi lisää. ”Lähes kymmenen vuotta sitten tein jutun Pariisin Retro Mobile -näyttelystä Klassikot-lehteen. Sen myötä tarjottiin tilaisuutta kirjoittaa muutakin – ja niin minusta tuli toimittaja”, naurahtaa Lea. ”Juttumatkoilla minulla on usein onni saada mukaan hyvät kuvaajat **Jan-Erik Laine** tai **Tapio Mäntyniemi**”, toimittaja kiittelee. Antin osana on olla oikolukija, ja silloin tällöin

myös autonkuljettaja ja avustaja. Kysyttäessä, että josko Antille maksetaan kulukorvausta, niin Antti siihen: ”Bensat maksan.”

Toimittajan työssä on päässyt vierailemaan todella mielenkiintoisissa harrastetalleissa, pihapiireissä ja kodeissa. Joskus suostumusta haastatteluun ei tahdo saada millään. ”Viimeistään silloin kun museoautolla huristamme pihaan, palikat lokahtavat kohdalleen”, kertoo Lea. Useat henkilöt, joista Lea on juttuja kirjoitellut, ovat myös tulleet niin tutuiksi, että kuulumisia vaihdetaan ja heidän luonaan poiketaan aina paikkakunnalla liikkeessä.

Toimittajan työ on osaltaan mahdollistanut sen, että viime vuosina Lea on viettänyt muutaman kuukauden ajan Kanarian lämmössä keskitalven pimeyttä paossa. Siellä hän kirjoittaa ja viimeistelee kevään lehtiin artikkeleita, joiden kuvaukset ja haastattelut on jo tehty kesällä. Se on samalla Lean vuosiloma ja tarpeellinen tauko hektisestä arjesta. Siellä liikenee aikaa myös yhdistysten julkaisuihin talkootyönä tehtäville artikkeleille, mainittakoon mm. Leidit Ratissa, Vellamobiili ja Morjens.

Vintagevaatteet

Menneiden vuosikymmenten asut ja asusteet ovat olleet Lealle ja Antille harrastuksen suola. Jo 2000-luvun alkupuolella vierailimme, **Anitta** ja minä, Vesivehmaalla ja kävimme Antin tädin vanhassa talossa, joka oli täynnä vaatteita ja asusteita. ”Nyt niitä on jo kahdessa talossa”, Antti tokaisee.

Aluksi kaappiin kertyi vanhempien ja sukulaisten asuja, sitten niitä karttui ystävien perikunnista. Kirpputorit tulivat

pian tutuiksi ja edullisesti ostaen varastoa kertyi aika nopeaan tahtiin. ”Pikkuhiljaa oppi erottamaan eri vuosikymmenet toisistaan”, Lea kertoo. **Nina Peltosen** kanssa käytiin penkomassa kaikenlaisia vanhoja jäämistöjä. Kun Nina lopetti, hänenkin varastonsa siirtyi Lealle. Vaikka tarkoituksena oli myydä kaikki pois, vaaterakit täydentyivät roimasti vuosi sitten kun ainutlaatuinen, alkuperäisillä tuotelapuilla varustettu v. 1961 lopetetun vaatekaupan takki- ja housuvarasto tuli taloon. ”Kun entuudestaan tuttu myyjä tarjosi niitä, vastasin, ettei tule kuuloonkaan”, Lea sanoo. ”Mutta niinpä siinä kävi, että tultiin kotiin pakettiauto niin täynnä vaatteita, että hyvä kun itse mahduttiin sekaan”, pariskunta kertoo hieman hymyillen.

Vaatekauppa ei kuulemma ole osoittautunut kultakaivokseksi, mutta omilleen on päästy, ja toisia harrastajia on saatu ilahduttaa edullisilla löydöillä. Lea on järjestänyt automu-

seon pihalla avoimia vintagevaatepäiviä, jolloin myös muut vaatemyyjät ovat olleet tervetulleita. Netissä ilmoitellen kauppa tietysti kävisi, mutta asusteiden kuvaus, mittaaminen ja muu info on todella työlästä muutaman kymppin asusteen kanssa.

”Jotenkin aina sorrun ostamaan lisää. Minähän olen äidinäidin puolelta Vilenin sukua, niin että minulla on kai tuo Sulo Vilen -syndrooma: kun omasta mielestä halvalla saa, voiko silloin olla ostamatta”, Lea naurahtaa.

Vääksyn Mobilisti-ilta

Vuonna 2002 Lean ystävistä koostuva taiteilija-käsityöläisporukka vuokrasi kesäpuodiksi talon Vääksyn kanavan varrelta. Porukassa oli kaksi muuta naismobilistia, **Leena Kemppe** ja Liisa Veneoja. Naiset ideoivat yhdessä, että voitaisiin kutsua vanhojen ajoneuvojen harrastajia käymään, pitää mobilisti-ilta. Jaettiin eri tapahtumissa itse tehtyjä mainoslappusia ja autokuntia tulikin kokonaista 25. Seuraavana vuonna 50, sitten 100, sitten 200. Väki ja autot lisääntyivät ja lisääntyivät. ”Jossain vaiheessa rupesi hirvittämään, että pitäisikö hakea jotkut luvat”, Lea toteaa. Luvat haettiin. Kunta oli tyytyväinen tapahtuman järjestämiseen, mutta eräänä vuonna Merenkululaitokselta lähetettiin postia, jossa kehoitettiin siirtämään tapahtuma muualle, sillä Vääksyn kanavan nostosillan käyttö tapahtuman aikana on mahdollonta. Neuvotteluilla siitäkin selvitettiin ja liikenneohjaajat pitivät huolen liikenteen seisauttamisesta sulutuksen ajaksi. Kaikkiaan 12 vuotta Lea ja Antti ystävineen hoitivat Mobilisti-iltaa, kunnes jatkajaksi saatiin suostuteltua paikallinen Lions Club. ”Toki olemme vielä mukana, mutta vetovastuu on nyt toisilla”, he kertovat. Tapahtumasta pystyy nyt itsekin nauttimaan hieman rennommalla meiningillä. Heinäkuise-

Kuvanveistäjä Eila Hiltusen entinen Fiat 500 Pininfarina Coupe 1966 on muutama vuosi sitten siirtynyt Lean ja Antin omistukseen. Elegantti auto ja leidi. ”Oma pukeutuminen ajotapahtumiin on vuosien varrella muuttunut paljonkin; aluksi saatettiin valita asut hippityyliin, mutta omien ikävuosien karttuessa leveälahkeiset farkut ja otsapannat on vaihdettu pukuun ja mekkoon, jotka istuvat paremmin oman ikäiselle”, Lea kertoo. Kuva Anitta Pellinen

na tiistaina oleva tapahtuma kerää 600-700 ajoneuvoa Vääksyn kanavapuistoon. Lealle ja Antille on itsestään selvää, että iltaan voi osallistua kaikennäköisillä ajoneuvoilla. Oli se sitten amerikanrauta, eurooppalainen, mopo, moottoripyörä tai traktori, museoauto tai tuunattu menopeli. ”Leikkuupui-muria ei vielä ole näkynyt”, Antti sanoo.

Tapahtuma on ilmainen, jotta kaikilla olisi mahdollisuus tulla. Tätä nykyä ajoneuvoja tulee Kotkasta, Tampereelta,

Ystävien kera harrastaminen on kaksinverroin mukavampaa. Leena ja Esko Kempin kanssa on osallistuttu yhdessä moniin ajotapahtumiin. Kempit ovat kuuluneet myös Mobilisti-illan talkoovahvuuteen alusta lähtien.

Turusta, Jyväskylästä sekä pääkaupunkiseudulta. ”On ollut upeaa seurata itse aloitetun tapahtuman kasvua. Uskomatonta miten pienen piirin kokoontumisesta on kasvanut merkittävä kesätapahtuma omaan kuntaan. Se ilahduttaa”, sanoo Lea. Yhdessä äänin he kertovat, että ”eihän me olla millään tavalla yksin sitä Mobilisti-iltaa tehty, vaan siihen on vaadittu todella monen ystävän ja harrastajan talkoohenkeä. Se vaan on henkilöitynyt meihin liikaa.” Olkoon miten vaan, mutta ideoimassa ja päävastuussa he kummatkin ovat olleet. Talkoolaisia on ollut myös **Markku Savijärvi**, joka posetiivin soitollaan keräsi rahaa sydänsairaiden lasten hyväksi mone- na vuonna.

Vuonna 2012 Asikkalan kunta myönsi Kulttuuripalkinnon Antille ja Lealle Mobilisti-illan järjestämisestä. Seuraavana vuonna he vastaanottivat myös ensimmäistä kertaa jaetun Pertti-palkinnon. Palkinto annetaan Seutuneluset -paikallis- lehden toimesta, se myönnettiin saatesanoilla ”Ilmaistapah- tumassanne näkyy vahva talkoohenki ja aito ilontuottami- sen halu.” Huomionosoituksen nimi juontuu nastolalaisen Fingerpori-sarjakuvan piirtäjän Pertti Jarlan nimestä.

SAHK:n valtakunnalliset ajot

”Kun liityttiin Päijät-Hämeen Mobilisteihin, ei ollenkaan aa- vistettu mitä se tuo mukanaan”, Lea toteaa. Yksi koettelemus kuulemma oli valtakunnalliset ajot Päijät-Hämeessä 2016. Ajojen järjestelyihin osallistui myös Leevi muokaten kuvia ajojulkaisuun sekä luoden netti-ilmoittautumislomakkeen.

Satoi, mutta eihän sitä järjestäjien syyksi voinut lukea. Kuulemma monet muutkin asiat pettivät. Vaikka osallistujat eivät mitään erikoisempaa huomanneet, niin Lealla ja An- tilla oma kritiikki ylitti kierrosrajan. Varsin turhaan, mutta ymmärrän, koska halusivat kaiken olevan viimeisen pääl- le. Suorapuheisuudestaan tunnettu Viivi-tytär kertoi ajojen suunnittelusta ja ennakkovalmisteluista, ”kattilat meinasivat pari kertaa mennä jakoon äidiltä ja isältä”.

Jo suunnitteluvaiheessa todettiin, että kerhon oma hen- kilöstö ei suoriudu rastien miehityksestä, jolloin päädyttiin uuteen konseptiin: annetaan rastien järjestäminen ulkopuo- lisille. Kylätoimikunnat ja erilaiset yhteisöt tulivat mielellään mukaan. Kalkkisissa rastilla juontajina olivat kylän koululai- set. Viihtyisin rasti missä koskaan olen ollut. Mikä riemu ja railakkuus, jolla tämän rastin porukka veti läpi!

NAK ja Lea

”Osallistuimme Naisten Automobiiliajoihin jo ennen kuin yhdistys oli perustettu”, Lea sanoo. Hän on ollut jäsen Nais- ten Automobiiliklubin perustamisesta lähtien ja osallistunut aktiivisesti toimintaan sen verran, minkä on muilta kiireil- tään kerinnyt. Lea on muun muassa ollut monena vuotena järjestämässä NAK:n osastoa Classic Motorshow:ssa eten- kin hankkimalla rekvisiittaa. Kun Nina Peltosella oli useana vuotena Vintage-puoti NAK:n osaston yhteydessä, oli Lea kaverina. Naisten Automobiiliajot 2012 Lea järjesti yhdessä **Birgitta Perin** kanssa Päijät-Hämeen suunnalla.

Leidit Ratissa-lehden toimituskunnassa Lea on alusta alka- en ollut aktiivinen kirjoittaen jutun joka numeroon.

Kun NAK järjesti Espoon Näyttelykeskus WeeGeellä Vin-

tage-muotinäytöksen 2009 ja 2010, oli malleina myös jäsen- ten puolisoita, myöskin Antti, joka epäili: ”Miten te luulette, että maanviljelijä Vesivehmaalta taipuu catwalkille?” Hyvin taipui. ”Tämä harrastus vie kummallisiin ja huikeisiin juttui- hin, ei koskaan tiedä mihin”, toteaa Lea.

Mitä antanut

Harrastuksen alusta lähtien Lealle ja Antille oli selvää, että ajotapahtumissa pukeudutaan ajoneuvon tyylin mukaan. ”Joskus on voitettu palkintojakin”, toteaa pariskunta. Palkin- not eivät kuitenkaan ole syy osallistumiseen. ”Mulla on aina ollut tärkeää se, että kavereita on tosi paljon. Enhän koulus- sakaan käynyt muuten kuin sen takia, että siellä oli kavereita, se koulunkäyntihän oli sivuseikka. Eikä siitä mitään tullut- kaan, mutta kavereita oli paljon”, Antti naureskelee. Ajoihin osallistuminen kaveriporukassa on todella antoisaa. Rupat- telua ja yhdessäoloa matkan varrella, se on se suola tässä har- rastuksessa.

”Tämä harrastus on tarjonnut hienoja hetkiä ja tämän myötä on saanut paljon hyviä ystäviä. Mukava nähdä kuinka eri ikäluokat seurustelevat sujuvasti keskenään ja kuinka eri- laiset ja eri taustaiset ihmiset tulevat upeasti keskenään toi- meen”, summaa Lea ja jatkaa: ”Elämä olisi paljon ankeampaa ilman tätä harrastusta”.

Harrasteautoja on Antin mukaan pari tusinaa. ”Se on Antin vakiovastaus, kyllä niitä minun laskujen mukaan on enemmän”, toteaa puoliso. Iloinen asia on, että jälkipolvi on myös kiinnostunut harrastuksesta. Sekä Viivi että Leevi ajavat klassikkoautoja ja toimivat myös vanhempien apuna järjestötoiminnassa ja sekä museolla.

”Kyllä aika kuluu rattoisasti tämän elämäntavan puitteissa”, toteaa Lea.

NAK:n osaston kalustoa Singer 4AD Roadster 1954 ja Jaguar XK150 DHC 1960.

Naisten Autonomiiklubi esittäytyi Classic Motorshow'ssa 5.-6.5.2018

Suomen suurin klassikkoajoneuvonäyttely Classic Motorshow keräsi runsaan määrän kävijöitä Lahden Messukeskukseen toukokuun alussa. Lauantai oli kävijämäärältään näyttelyn historian vilkkain, tämä näkyi selvästi myös Naisten Autonomiiklubin osastolla.

Näyttelyn teema oli tänä vuonna Britit kohtaavat. Klubin osaston suunnitteluryhmän koollekutsujaksi valittiin Classic Motorshow'n ensikertalainen **Tanja Virtanen-Leppä**. Tanja sai onnekseen näyttelytyöryhmään mukaan rautaisen näyttelykokemuksen omaavat **Lea Lahden**, **Sirpa Kuisman** ja **Sanna Peltomaan**. Sitten ei muuta kuin toimeen ja ideoimaan osastoa!

Singer-ompelukone vm. 1956.

Ryhmä pyöritteli mielessään brittiteemaa, alkuhämmennyksen jälkeen osaston teema alkoi rakentua britti-avoautojen ympärille. Esille valikoituivat jäsenistön ajokalustosta Jaguar XK150 DHC vm. 1960 (Sirpa ja **Jouko Kuisma**) ja Singer 4AD Roadster vm. 1954 (Tanja Virtanen-Leppä ja **Pekka Valtonen**). Molempien autojen edustalle asetettiin autoista kertovat infotaulut.

Singer on Suomessa verrattain harvojen tuntema automerkki, suurelle yleisölle tulee lähestulkoon aina mieleen vain ompelukoneet. Niinpä työryhmä

Arja Viitaniemi, Sanna Peltomaa, Tanja Virtanen-Leppä ja Marja-Liisa Järvi esittelijöinä lauantaina.

Ulla Lundqvist.

Sirpa Kuisma, Sanna Peltomaa, Tanja Virtanen-Leppä, Mirkka Pellinen ja Sari Juutilainen osastolla sunnuntaina.

Nukerin värikkäitä ja tyylikkäitä kasseja, jotka on tehty kierrätysmateriaalista, vanhoista lakanoista.

Toimittaja Timo Pulkkinen haastattelee NAK:n puheenjohtajaa Alfa-TV:n ohjelmaan.

päättyi asettaa Singer-auton rinnalle esille Singer-ompelukoneen, toki vintageversion vuodelta 1956. Osasto somistettiin mallinukein, joille puettiin ylle klubilaisten kokoelmista teemaan sopivat vaatteet ja asusteet. Yksi mallinukeista laitettiin työskentelemään ompelukoneen ääreen ja esille asetettiin myös aikakauden mukaisia kaava-arkkeja ja ompelukonevarusteita. Singer-auton infotauluun yhdistettiin myös tietoa Singer-ompelukoneesta. Yrityksillään ei ole mitään tekemistä keskenään, kummallakin perustajan sukunimi nyt vain sattui olemaan Singer.

Naisten Automobiiliklubi tarjoaa vuosittain naisyrityksille mahdollisuutta esittäytyä osastolla. Ensisijaisesti mahdollisuutta tarjotaan klubin jäsenille, mutta esittäytyjän ei tarvitse välttämättä olla jäsen. Tällä kerralla vuorossa oli lahtelainen Nukeri-design, joka tekee iloisia räsykasseja kierrätysmateriaaleista. Nukerin Sirpa Kuisma koordinoi myös näyttelyosaston huonekalu- ja somistusjärjestelyjä. Olimme jälleen kerran liikkeellä hyvin pienellä budjetilla. Järjestelytoimikunta kiittää yrityksiä Sorttausapu Sirpa Rivinon, Verhoomo Vanha Juttu, Kirpputori Ceteri ja Kukkakauppa Neilikka yhteistyöstä.

Yhdettätoista kertaa järjestetty Classic Motorshow keräsi Lahteen kahtena päivänä yhteensä 19 384 vierailijaa ylittävän näin kävijätavoitteensa. Avauspäivä lauantai oli näyttelyn historian vilkkain päivä: paikalla olleet 11 672 vierailijaa aikaansaivat jopa pienimuotoisia ruuhkia. Tunnelma Naisten Autobiiliiklubin osastolla säilyi kuitenkin leppoisana, kiitokset kaikille osastolla avustaneille. Oma osasto Classic Motorshow'ssa on oiva paikka kertoa klubin toiminnasta ja päätapahtumasta Naisten Autobiilijajoista. Tavataan taas ensi keväänä Lahdessa!

CLASSIC MOTORSHOW

classicmotorshow.fi

MUISTOJEN AJONEUVOT LAHDEN MESSUKESKUKSESSA

4.-5.5.2019

Museoleidit matkalla

Syysreissumme suuntautui Viroon. Neljän päivän matkaan sisältyi museokäynnin lisäksi tutustuminen pitkän linjan harrastajan kokoelmaan sekä vierailu klassikko- ja harrasteajoneuvojen iltakokoontumiseen.

Kesän kiireiden helpotettua me museoleidit päätimme ottaa muutaman päivän tauon arkikiireistä ja suuntasimme visiidille Suomenlahden taakse. **Leila** on ollut koko vuoden kiireinen Vehoniemen Automuseon joukkorahoituskampanjan

parissa ja pieni lomanen museon arjesta oli enemmän kuin paikallaan.

Neljän päivän matkaan kuului kiireetöntä oleilua, tuttujen tapaamista sekä tottahan toki myös kotiinviemisten ja aarteiden etsintää kierrätyskeskusten ja käsityömyymälöiden valikoimasta. Ihan pelkän lomailun vuoksi ei oltu liikkeellä, sillä samalla haettiin Leilan lelukaupan valikoimaan täydennystä. Tiistapäivän ohjelma pyhitettiin kokonaisuudessaan vanhoille ajoneuvoille. Tiiviin aikataulun puitteissa päästiin vierailemaan useammassa eri kohteessa.

Moottoriurheilumuseossa on esillä myös tuoreempaa kalustoa. Kartingin Rotax-luokan kuljettajana menestytty, nyttemmin isompien kilpa-autojen rattiin siirtynyt virolainen nuori kuljettaja Martin Rump on näyttävästi esillä museon aulassa autonsa ja ajopukunsa myötä. Leila (vas.) ja Lea esittelevät.

MOMU.

Viron moottori-urheilumuseo MOMU

Mootorispoordimuuseum MOMU Turban kylässä entisen Ellamaan turvevoimalan upeassa historiaa huokuvassa tiilirakennuksessa tarjoaa paljon nähtävää Viron moottoriurhelusta. Näytteillä on myös siviiliajoneuvoja jollain tavalla Viron moottoriurheiluun linkittyen sekä muidenkin maiden kalustoa. Esillä on autoja, moottoripyöriä ja veneitä sekä monenlaista rekvisiittaa. Osa kilpakäytössä olleista ajoneuvoista on entisöity romutuskuntoisista raadoista, mutta museossa on myös ajon jäljiltä ehjäksi jääneitä yksilöitä. Maailmanlaajuisestikin ainutlaatuisesta, pelkkään moottoriurheiluun keskittyvästä museosta löytyy monia harvinaisia ja ainutlaatuisia säilymiä Viron mielenkiintoisesta ja varsin haasteellisesta moottoriurheiluhistoriasta. Neljäsosa kalustosta on yksityisten omistamia, loput museon omia.

MOMU, Arno Sillat.

Suomalaistakin kalustoa on esillä.

Virolaisten Estonia Formula -autojen historia esitellään tarkoin, eikä ihme, sillä jo **Sillatin** isä ja isoisä ovat olleet tehtaalla töissä ennen häntä. Museon rakentamisesta ja yllä-

Vahur Sirkin harrastetila.

pidosta vastaa säätiö, jonka johtokunnan jäseninä ovat Sillat sekä hänen perheenjäsenensä. **Arnon** aikuiset lapset ovat jonkin verran mukana museotoiminnassa.

Viron moottoriurheilun historia esittäytyy MOMU:ssa 4000 neliön alalla useammassa kerroksessa. Hyödynnettävää, vielä käyttämätöntä tilaa löytyy vielä, mutta nyt kun

museo on yli kymmenen vuotta kestäneen valmistelun jälkeen saatu avattua keväällä 2017, on aika vetää hiukan henkeä. Laajennussuunnitelmat ovat toistaiseksi tauolla, sillä uusperheeseen tämän vuoden puolella syntynyt poikavauva sekä 8-vuotias tyttö tarvitsevat nyt myös isänsä läsnäoloa.

Vahur Sirk.

Keräilykohde DKV.

Harrastajan luona kylässä

Leilalle ennestään tuttu **Vahur Sirk** otti meidät vastaan ja saimme tutustua hänen ajoneuvokoelmaansa. Oli hienoa päästä vierailemaan intohimoisen keräilijän ja kunnostajan ainutlaatuisiin harrastetiloihin. Reilun kokoisen omakotitalon kellarikerros on kokonaan pyhitetty museoautoharrastukselle, siellä sijaitsee sekä työtilat että säilytystilaa projekteille ja varaosille. Katutasossa pihan puolella on myös autotallitilaa muutamalle autolle, ja lisää on parhaillaan tekeillä piharakennuksen kunnostuksen yhteydessä. Upeasti entisöidyt moottoripyörät on sijoitettu ylempiin kerroksiin Sirkin hälytinlaitteita myyvän yrityksen tiloihin. Osa harrastekalustosta kuuluu Vahurin pojalle **Indrek Sirkille**. Mieleisin keräilykohde isälle ja pojalle ovat DKV:t, mutta muunkin merkkistä kalustoa löytyy.

Janen nahkatöitä.

Kahden naisen Nahakunstistudio -yrityksessä mukana oleva Jane Rannamets on Leilan pitkäaikainen ystävä. Poikkesimme katsomassa Janen uusimpia nahkatöitä Tallinnan Vanhan kaupungin Katarina käik-holvikujalla sijaitsevassa putiikissa.

Nömme.

Nömme.

Presco
House of Quality

Tytöt tykkää...

Rupes Bigfoot
Malco Nano Polishing Crème
Malco Imperial Paste Wax

Näistä tytöt tykkää, kun saa näyttävän ja syvän kiillon mustaan maalipintaan!

Professional Car Detailing & Paint Refinishing

presco.fi
info@presco.fi
03-53 400 53
laatu.kemikaalit.fi
prescofinland

Vanateknika klubin kuukausi- kokoontuminen Nömmessä

Kesäaikaan joka kuukauden kolmas tiistai Tallinnan seudun vanhojen ajoneuvojen harrastajat kokoontuvat illan-suussa Tallinnan kupeessa Nömmessä. Paikalle saapuu hyvin monenlaisia ajoneuvoja kaksipyöräisistä kuorma-autoihin sekä viimeisen päälle entisöidyistä museoautoista tuunattuihin menopeleihin. Suomalaiset vieraat otettiin hyvin vastaan kesäkauden viimeiseen kokoontumiseen. Kommunikointi sujui mainiosti englanniksi ja joidenkin kanssa ihan suomeksikin. Kokoontumispaikalla vietetään yleensä aikaa reilun tunnin verran, jonka jälkeen ajellaan johonkin harrastajia kiinnostavaan kohteeseen. Tällä kertaa vuorossa oli tutustuminen rekisterikilpien valmistukseen muutaman kilometrin päässä. Pääsimmekin yllättäen mukaan kohteeseen; nykyautolla matkassa olleet Suomi-leidit kaapattiin kyytiin ja vietiin kohteeseen museoautokyydillä. Leila pääsi aiemmin samana päivänä tapaamamme Vahur Sirkin Audin repsikaksi ja Lea matkusti nuoremman Sirkin, Indrekin, kyydissä DKV:n apukuskina.

Matkalla museoleidit:
Vehoniemen Automuseon Leila Suutarinen ja
Antin Automuseon Lea Lahti